

605F

605

F

نام

نام خانوادگی

محل امضاء

اگر دانشگاه اصلاح شود مملکت اصلاح می شود.
امام خمینی (ره)

عصر جمعه
۹۳/۱۱/۱۷

جمهوری اسلامی ایران
وزارت علوم، تحقیقات و فناوری
سازمان سنجش آموزش کشور

آزمون ورودی دوره های کارشناسی ارشد ناپیوسته داخل - سال ۱۳۹۴

مجموعه الهیات و معارف اسلامی (۳) - کد ۱۱۱۳

مدت پاسخگویی: ۱۲۰ دقیقه

تعداد سؤال: ۱۱۰

عنوان مواد امتحانی، تعداد و شماره سؤالات

ردیف	مواد امتحانی	تعداد سؤال	از شماره	تا شماره
۱	زبان عمومی و تخصصی	۳۰	۱	۳۰
۲	زبان عربی	۲۰	۳۱	۵۰
۳	فلسفه و کلام اسلامی	۴۰	۵۱	۹۰
۴	منطق	۲۰	۹۱	۱۱۰

این آزمون نمره منفی دارد.

استفاده از ماشین حساب مجاز نیست.

بهمن ماه - سال ۱۳۹۳

حق چاپ، تکثیر و انتشار سؤالات به هر روش (الکترونیکی و ...) پس از برگزاری آزمون، برای تمامی اشخاص حقیقی و حقوقی تنها با مجوز این سازمان مجاز می باشد و با متخلفین برابر مقررات رفتار می شود.

- 14- 1) 70 percent of
3) 70 percent
- 15- 1) in
2) for
3) over
4) with
- 2) a percentage of 70
4) 70 of the percentage

PART C: Reading Comprehension

Directions: Read the following three passages and answer the questions by choosing the best choice (1), (2), (3), or (4). Then mark the correct choice on your answer sheet.

Passage 1:

In the study of Traditions the period from 850 to 945 was one of consolidation. By the year 850 many thousands of anecdotes about the Prophet were in circulation, and scholars like Ahmad ibn-Hanbal were well aware of the need for a critique of these anecdotes to distinguish those which were sound and authentic from the false. The critique practiced was one based essentially on the credentials of the transmitters. By about 850 there was a wide consensus of scholars that this type of critique was satisfactory, and some men therefore set about making collections of 'sound Traditions'. Among the early collections were two of the greatest, those of al-Bukhari (d.870) and Muslim (d.875). Each is called *Al-Jami' as-sahih*, which might be rendered 'The Sound Collection', and is divided into 'books' or chapters, each of which contains the sound Traditions relevant to a topic of concern to the jurists.

During the next half-century four other collections were made which came to be regarded, along with the first two, as specially reliable. There were *Al-Jami' as-sahih* of at-Tirmidhi (d.892), and three, by Ibn-Maja (d.886), Abu-Dawud (d.888) and an-Nasa'i (d.915), each called *Sunan*, that is, the Sunnas or practices of the Prophet. These were by no means the only collections that were made about this time, but these, often called 'the six books', came to be highly regarded by large numbers of scholars. They are sometimes referred to by European scholars as 'canonical', but there was never any official statement to this effect, and indeed no body capable of making such a statement. The six books approved themselves gradually by their own merits; even in the fourteenth century there were a few scholars who questioned the complete reliability of Ibn-Maja.

- 16- According to the passage, Ahmad ibn-Hanbal -----.
- 1) believed all traditions were sound traditions
 - 2) created a group of scholars to collect authentic traditions
 - 3) felt the need for authenticating anecdotes about the Prophet
 - 4) had difficulty convincing scholars of the time to make collections of sound traditions
- 17- According to the passage, the collections of al-Bukhari and Muslim -----.
- 1) were made by Ahmad ibn-Hanbal himself
 - 2) included different categories of sound traditions
 - 3) were the first two collections of sound traditions
 - 4) contained lists of the jurists who authenticated the traditions
- 18- The word "those" in line 3 refers to ----- .
- 1) scholars
 - 2) critiques
 - 3) traditions
 - 4) anecdotes
- 19- What is the writer's purpose in the second paragraph?
- 1) To refer to other collections of authentic anecdotes
 - 2) To give examples of collections of false traditions
 - 3) To introduce the Sunnas or practices of the Prophet
 - 4) To explain how "the six books" affected the works of European scholars

- 20- It can be inferred from paragraph 2 that the writer believes that ----- .
- 1) the collections made from 850 to 900 were more reliable than those made previously
 - 2) there was no mention of “the six books” in the works of European scholars
 - 3) only a few attempts were made at collecting sound traditions after the year 850
 - 4) the number of scholars who approved of the validity of the collections of traditions increased over time

Passage 2:

Avicenna was born in 980 near Bukhara and spent the early part of his life there. He had some teachers, but much of his vast learning was obtained by his own undirected reading. In his autobiography he records that he had some difficulty with Aristotle's *Metaphysics* until he came across a small book on the subject by al-Fārābī. When he was twenty-two, his father died and he had to seek employment as an official in the local administration. In the troubled circumstances of the times, he frequently had to move to a post in another centre. From about 1015 to 1022 he was in Hamadhan and for part of the time had the onerous and dangerous position of vizier to the local Buwayhid emir. There were experiences of imprisonment and flight. Later he was in Ispahan with the founder of a minor dynasty. He died in 1037 on an expedition to Hamadhan. While, as he acknowledges, he was under the influence of al-Fārābī, he seems to have given more attention than the earlier thinker to metaphysics and logic, and less, despite his involvement in political life, to political theory. He was also something of a mystic. While his metaphysics is clearly in the Neoplatonic tradition, he is just as clearly an original thinker of great power.

It is often stated that in the eastern Islamic world, there was no philosophy after Avicenna. If philosophy is taken in a restricted sense, this is true; on the other hand, there were some distinguished writers in the east, especially in Persia, whose teaching combined philosophy with theosophy. In the Islamic west there was a flowering of philosophy in the twelfth century, culminating in Ibn-Rushd or Averroes (1126-98), the great commentator on Aristotle, who had a great influence on European Christian thought but little on that of the Islamic heartlands.

- 21- It is stated in the passage that Avicenna ----- .
- 1) was against Aristotle's ideas in *Metaphysics*
 - 2) read al-Fārābī's book to understand Aristotle's *Metaphysics*
 - 3) had trouble finding a copy of Aristotle's *Metaphysics*
 - 4) wrote a book on the same subject Aristotle dealt with in *Metaphysics*
- 22- The word “expedition” in paragraph 1 is closest in meaning to ----- .
- 1) task
 - 2) operation
 - 3) experience
 - 4) journey
- 23- The passage contains all of the following information about Avicenna EXCEPT his -----
- 1) positions
 - 2) early life
 - 3) famous works
 - 4) contribution to philosophy
- 24- It can be inferred from the passage that Avicenna ----- .
- 1) was very interested in political theory
 - 2) refused to follow politics throughout his life
 - 3) was more interested in logic and metaphysics than al- Fārābī was
 - 4) refused to promote metaphysics in the Neoplatonic tradition
- 25- According to the passage, Ibn-Rushd or Averroes ----- .
- 1) contributed to the development of philosophy in the Islamic west
 - 2) had the most influence on Islamic and Christian thought
 - 3) was the only Muslim philosopher who commented on Aristotle's works
 - 4) was the first philosopher after Avicenna who combined philosophy and theosophy

Passage 3:

It was only at one or two isolated points that Greek conceptions came into the main stream of Islamic thought. One such point was the late eighth and early ninth centuries, when a number of Greek ideas were taken over, used and discussed by the rational theologians. After the reign of al-Ma'mun, however, there was no further absorption of Greek ideas for about two and a half centuries, until al-Ghazālī (1058-1111) began to study philosophy for himself. He concluded that there was nothing in mathematics or natural science (physics) which was contrary to the Islamic faith, but saw that they could lead to false attitudes. Logic he held to be very useful to the theologian, and he wrote some books commending it to the ulema. Metaphysics, politics and ethics he thought should in general be rejected since they frequently contradicted Islamic doctrine.

Al-Ghazālī well expresses the final attitude of Islam toward the 'foreign sciences', namely, that they are to be judged by their conformity to religious doctrine or lack of it. In other words, reason was to be tolerated only in so far as it was completely submissive to faith. This is an attitude which is basically in opposition to the Greek philosophic trust in reason—following the argument whithersoever it leads.

- 26- **What is the writer's purpose in this passage?**
 1) To describe the role of science in Islam
 2) To discuss the impact of Greek ideas on Islamic thought
 3) To compare Greek ideas with Islamic ones
 4) To familiarize the reader with al-Ghazālī's life and works
- 27- **The word "it" in line 12 refers to ----- .**
 1) conformity 2) science 3) doctrine 4) attitude
- 28- **According to the passage, al-Ghazālī ----- .**
 1) believed that Muslim theologians should avoid Greek logic
 2) wrote books to condemn Greek metaphysics, politics, and ethics
 3) was under the influence of Greek philosophy when he started to study philosophy
 4) was against those sciences which were not in line with Islamic doctrine
- 29- **According to the passage, al-Ghazālī required that foreign sciences be evaluated according to their ----- .**
 1) religious value 2) strong argument
 3) conformity to Islamic faith 4) attitude toward Islamic faith
- 30- **It can be inferred from the passage that Greek philosophy ----- .**
 1) was based in rationalization not faith
 2) didn't attract rational and anti-rational theologians
 3) didn't provide an atmosphere in which science was likely to flourish
 4) was widely used by Islamic scholars after the reign of al-Ma'ūm

■ ■ عَيْنَ الْأَصْحَ وَالْأَدَقَّ فِي الْجَوَابِ لِلتَّرْجُمَةِ أَوْ التَّعْرِيبِ أَوْ الْمَفْهُومِ (۳۱ - ۳۸)

۳۱- ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَتَصْبِحُ الْأَرْضُ مُخْضَرَةً﴾:

- ۱) آیا ندیدی که الله از آسمان آبی نازل کرد و سپس زمین سبز می‌شود!
 - ۲) آیا نمی‌نگری که خداوند از آسمان آبی را فرو فرستاد تا زمین سرسبز شود!
 - ۳) آیا نمی‌بینی که چگونه الله از آسمان بارانی نازل کرد و سپس زمین سرسبز پدید آمد!
 - ۴) آیا ننگریستی که همانا خداوند از آسمان باران را فرو فرستاد برای اینکه زمین سبز و خرم گردد!
- ۳۲- « من أبغض الخلاق إلى الله رجلٌ قمشٌ جهلاً، موضعٌ في جهال الأمة، عم بما في عقد الهدنة، قد سمّاه أشباه الناس عالماً و ليس به! »:

- ۱) منفورترین مردم نزد خدا کسی است که مشتی نادان گردآوری کرده و جاهلان به او جایگاهی داده‌اند، از مشاهده صلح و آشتی کور است، انسان‌نمایان عالمش می‌دانند در حالیکه نمی‌دانند!
 - ۲) از جمله مبعوض‌ترین مخلوقات نزد خدا شخصی است که جهل را در خود جمع کرده، در بین نادانان امت به هر سو شتابنده است، نسبت به آنچه در پیمان صلح است، کور است. مردم‌نمایان او را عالم نامیده‌اند در حالیکه چنین نیست!
 - ۳) از جمله مردمی که موجب خشم خداست مردی است که جهل و نادانی را به دوش می‌کشد و جایگاه او بین نادانان خوب است، از دیدن آشتی و صلح بیزار است، گروهی آدم‌نما او را عالم می‌خوانند اما اصلاً هیچ علمی ندارد!
 - ۴) بعضی مردم نزد خدا بسیار مورد بغض و نفرتند، مثل آن شخصی که دانسته‌هایش نادانی است و با همان بین جاهلان امت جایگاهی کسب کرده و از آنچه صلح و دوستی باشد گریزان است، گروهی به ظاهر انسان او را دانا می‌دانند در حالیکه جاهل است!
- ۳۳- « نجم عن الصّراع بين قبول المذهب أو رفضه أن أخذ لفيف من الناس يستمع إلى الدّعاة، فمنهم من آمن و منهم من ظلّ حائرًا! »:
- ۱) درگیری بین پذیرفتن یا نپذیرفتن این مذهب منجر به این شد که گروهی از مردم سخنان داعیان را پذیرفتند، پس جمعی از آنها آن را قبول کردند و عده‌ای دیگر سرگردان ماندند!
 - ۲) کشمکش بین قبول مذهب یا ردّ آن منتج به این شد که گروهی از مردم به استماع دقیق سخنان داعیان پرداختند، آنگاه بعضی از آنها ایمان آوردند و برخی از آنها سرگردان ماندند!
 - ۳) از نزاع بین پذیرفتن دین یا مخالفت با آن حاصل این شد که بعضی از مردم سخنان داعیان را با دقت گوش کردند، پس عده‌ای ایمان آوردند اما برخی همچنان سرگردان بودند!
 - ۴) تعارض بین دو نظریه در قبول دین یا ردّ کردن آن سبب شده که گروهی اندک از مردم سخنان داعیان را گوش کنند، آنگاه بخشی از آن سخنان را پذیرفتند و درباره‌ی سایر سخنان همچنان مردّد بودند!

- ۳۴- «للموت، في عين الجبان، تلون و للذعر، في سمع الجريء، صفير!»:
- (۱) مردن برای شخص ترسو، در هر موقعیتی به صورتی در می‌آید، و ترس و پریشانی چون صدایی آرام به گوش شجاع می‌رسد!
- (۲) انسان ترسو هر لحظه مرگ را به شکلی می‌بیند، اما شخص با جرأت صدای مخوف را مثل صدایی خوش و آرام می‌شنود!
- (۳) مرگ در چشم انسان بزدل به رنگهای مختلف جلوه می‌کند، و ترس و وحشت در گوش انسان شجاع آوازی خوش دارد!
- (۴) مرگ پیش چشم انسان بزدل متغیر است، و خوف و ترس در گوش شخص با شهامت چون سوت کشیدن است!

۳۵- عین الخطأ:

- (۱) نادینک فلم نُجب علي! : صدایت کردم و پاسخم ندادی!
- (۲) إن الحوادث قد يطرُقن أسحاراً! : همانا حوادث گاهی سحرها در می‌کوبند!
- (۳) لست أعفو عنك ما لم تغيّر أسلوبك! : اگر روش خود را تغییر ندهی، از تو نخواهم گذشت.
- (۴) لو كنت تستفيد من فرصك ما كنت نادماً الآن! : اگر از فرصتهایت استفاده می‌کردی، الآن پشیمان نبودی!

۳۶- «شذبنا فتادة من يلينا!». عین المناسب في المفهوم:

- (۱) از چنگ دشمن گریختیم!
- (۲) دشمن را به خود متمایل ساختیم!
- (۳) بینی دشمن را به خاک مالیدیم!
- (۴) آن را که به دنبال ما بود حمایت کردیم!

۳۷- « آگاه باشید که در روزهایی از امید بسر می‌برید که در پی آن مرگ است: پس هرکس به عمل

- بپردازد موفق می‌شود و هرکس کوتاهی کند، به حتم خود او زیانکار است!» عین الصحيح:
- (۱) ها أنتم تقضون أيام أمل يأتي بعده الموت؛ فمن أقدم بالعمل يفز و من أقصر فهو يضر نفسه!
- (۲) ألا و إنكم في أيام أمل من ورائه الأجل، فمن بادر إلى العمل فاز و من قصر فإنه هو الخاسر بنفسه!
- (۳) انتبهوا أن الأجل سينالكم بعد أيام أملكم هذه، من أسرع إلى العمل الصالح لقد نجح و من أغفل فهو خاسر بنفسه!
- (۴) ألا و إنكم الآن في أيام الأمل و الموت يدرككم بعده، من تعجل في عمل الخير لقد ظفر و من اقتصر فقد ضر نفسه!

٣٨- عَيْنُ الصَّحِيحِ:

- (١) آنچه در دنیاست دوام نمی‌یابد، نه شادیش و نه سختیش: ما فی الدنیا لا یدوم، لا طربها و لا مصیبتها،
- (٢) اگر به سختی دچار شدی، امیدوار باش که تمام می‌شود: إذا أُصِبتَ بالعسر، کن رجاءً ینتهي،
- (٣) و اگر شاد شدی، غنیمت‌دان که همیشگی نیست: إذا ضحکت، اغتم فإِنَّه تَدیم،
- (٤) اما هرگز متکبر مباش، چه حکم خدا بر همه چیز غالب است: ولكن لا تکبر، لأنَّ حکم الله هو الغالب علی کلِّ شیء!

■ ■ عَيْنُ الصَّحِيحِ فِي التَّشْكِيلِ (٣٩ و ٤٠)

- ٣٩- « لعمرک ما بالموت عار علی الفتی و ما أحد حی و إن عاش سالماً
و إذا لم تصبه فی الحیاة المعایر
بأخذ ممّن غیبه المقابر! »:
- (١) عَمْرُکَ - عَارٌ - تُصِیْهُ - أَحَدٌ
(٢) الْفَتَى - عَاشَ - سَالِماً - أَخَذَ
(٣) لِعَمْرُکَ - الْمَوْتُ - الْمَعَايِرُ - حَيٌّ
(٤) أَخَذَ - مِمَّنْ - غَیَّبَتْ - الْمَقَابِرُ
- ٤٠- عَيْنُ الْخَطَا:

- (١) أَلَا فَالْحَذَرَ الْحَذَرَ مِنْ طَاعَةِ سَادَاتِكُمْ وَ كِبْرَاتِكُمْ،
(٢) الَّذِينَ تَكْبَرُوا عَنْ حَسْبِهِمْ وَ تَرَفُّعُوا فَوْقَ نَسَبِهِمْ،
(٣) وَ أَلْقُوا الْهَجِينَةَ عَلَى رَبِّهِمْ، وَ جَاحَدُوا اللَّهَ،
(٤) عَلَى مَا صَنَعَ بِهِمْ، مُكَابِرَةً لِقَضَائِهِ وَ مُغَالَبَةً لِآلَائِهِ!

■ ■ عَيْنُ الصَّحِيحِ فِي الْإِعْرَابِ وَ التَّحْلِيلِ الصَّرْفِيِّ (٤١ - ٤٣)

- ٤١- « عرفنا أنه لا يجوز أن يسلب كمال من الكمالات منه تعالى لكونه مبدأ كل كمال! »:
- (١) مبدأ: اسم - مفرد مذكر - جامد - معرفّ بالإضافة - معرب - صحيح الآخر - منصرف / خبر مفرد لشبه فعل «كون» و منصوب و اسمه ضمير الهاء المتصل
- (٢) يجوز: مضارع - مجرد ثلاثي - معتل و أجوف (إعلاله بالإسكان) - لازم - مبني للمعلوم / فعل و فاعله ضمير «هو» المستتر فيه جوازاً، و الجملة فعلية
- (٣) يسلب: للغائب - لازم - مبني للمجهول - معرب / فعل مرفوع، و نائب فاعله «كمال» و الجملة فعلية و مصدر مؤول و فاعل لفعل «يجوز»
- (٤) تعالى: ماضٍ - مزيد ثلاثي من باب تفاعل - معتل و ناقص / فاعله ضمير «هو» المستتر فيه جوازاً، و الجملة فعلية و حال و منصوب محلاً

٤٢ - ﴿ إن هي إلا حياتنا الدنيا نموت و نحيا و ما نحن بمبعوثين ﴾:

- (١) هي: ضمير منفصل مرفوع و اسم «إن» المشبهة بليس و مرفوع محلاً، و الجملة اسمية
- (٢) نحن: ضمير منفصل للرفع و مبتدأ و مرفوع محلاً، و الجملة اسمية، و «ما» حرف نفي غير عامل
- (٣) مبعوثين: اسم مفعول و مجرور بالياء و «بمبعوثين» جار و مجرور متعلقهما محذوف و شبه الجملة خبر لحرف «ما» المشبهة بليس
- (٤) نحيا: فعل مضارع، معتل و لفيف مقرون، و مرفوع بضمّة مقدّرة و فاعله الضمير المستتر فيه وجوباً تقديره «نحن» و الجملة فعلية

٤٣ - « لو كان في قلبي كقدر قلامه حبا لغيرك ما أتتك رسائلي! ». عَيْن الخطأ:

- (١) أتت: فعل ماضٍ من باب إفعال، معتل و لفيف مفروق، فاعله «رسائل» و الجملة فعلية
- (٢) كقدر: الكاف اسم بمعنى «مثل» و تقع بعد كل عامل، و هنا في موضع الرفع، و «قدر» مضاف إليه و مجرور
- (٣) حبا: جامد و مصدر، و أكثر ما يستعمل فعله من باب إفعال؛ تمييز مفرد و منصوب و مميّزه الملفوظي «قلامه»
- (٤) كان: من الأفعال الناقصة و هي من النواسخ، اسمه كلمة الكاف و هي اسم، و خبره المقدم شبه الجملة «في قلب»

■ ■ عَيْن المناسب للجواب عن الأسئلة التالية (٤٤-٥٠)

٤٤ - عَيْن الفعل المتصل بنون التأكيد للمخاطب:

- (١) قُلْنَانُ / افرحنانُ (٢) قَوْلُنْ / افرحنُ (٣) قَوْلُنْ / افرحنُ (٤) قَوْلُنْ / افرحنُ

٤٥ - عَيْن ما يجوز فيه الإدغام و التفكيك:

- (١) شقّ أمواج الفتن بسفائن النجاة!
- (٢) عندما تمّت أيدي الناس إلى الزّاد لا أكون بأولهم!
- (٣) لو حُمّ القضاء للإنسان لا تحفظه البراري و البحور!
- (٤) من الناس من يهتّم بالعبر فيمنعه عقله من ارتكاب الخطايا!

٤٦ - عَيْن الخطأ (في المبني للمجهول):

- (١) ما أقيح بالمرء أن يُغار عليه و لا يُغير!
- (٢) لا يدرك الحق إلا بواسطة من يطلبه!
- (٣) الجهاد لو تُرك رغبة عنه، فلينتظر النل تاركه!
- (٤) نعم المرء من يتعظ بمن سبقه قبل أن يتعظ به!

۴۷- عَيْنُ الْخَطَا (في أحكام الشرط):

- (۱) إن جنتني ببرهان مقنع أذعن لك!
- (۲) إن رأيتك بين الفائزين، أفرح أنا و يفرح أبوك!
- (۳) إن عظمت المسائل الصغيرة تعظم هي بنفسها!
- (۴) إن تقع في السوء لا تنج منه إلا إذا أبعدت نفسك عنه!

۴۸- عَيْن «لا» لنفي الواحد:

- (۱) لا فاكهة في التلّاجة، بل لبن و رطب!
- (۲) لا طالب في الصف، بل طالبان!
- (۳) لا علم في الحياة بما جرى و لا بما سيجري! (۴) لا إنسان يدري عاقبة أمره، فعليه التوكّل فقط!

۴۹- عَيْن «كاد» تامّة:

- (۱) كدت أن أسقط على الأرض، فتوقفت لحظة كي أهدأ!
- (۲) ما كدت أبداً بالكتابة حتى تواردت علي أفكار مختلفة!
- (۳) كادت السماء تمطر فلبست لباساً صوفياً و حملت مظلتني!
- (۴) لو لا يساعدنني ربّي لكاد أن تنزلق رجلي في المصيبة و الرذيلة!

۵۰- عَيْنُ الْخَطَا:

- (۱) كآين من مصيبة أكثر تأثيراً في حياة الإنسان! (۲) كآي من هزيمة ترقّي الإنسان في الحياة!
- (۳) كآين من امرئ يشتري من ماله حسن صيته! (۴) كآي من طالب لا يدرس ثمّ يندم فيجبر تكاسله!

فلسفه و كلام اسلامی:

۵۱- کدام یک از اقوال در رابطه حقیقت جسم منتسب به شیخ اشراق است؟

- (۱) جسم مرکب از اجزای جزء ناپذیر بوده و غیر متناهی است.
- (۲) جسم متصل واحد است و به اجزای متناهی تقسیم می شود.
- (۳) جسم مرکب از اجزای کوچکی است که در خارج قابل تقسیم نیست ولی عقلاً و وهماً قابل تقسیم است.
- (۴) جسم مرکب از جوهر و عرض است که عبارت است از ماده و جسم تعلیمی

۵۲- رأی میرداماد در خصوص تسلسل در علل چیست؟

- (۱) استحاله در جهت تنازل
- (۲) امکان در جهت تصاعد
- (۳) استحاله در جهت تصاعد
- (۴) استحاله در ترتب معلول بر علت

۵۳- کدام عبارت بر اساس اصالت و تشکیک وجود صحیح است؟

- (۱) تمامی مراتب وجود نسبت به غیر خود، مطلق است.
- (۲) از هر مرتبه‌ای از مراتب وجود می توان نوعی اطلاق و بی قیدی را سلب نمود.
- (۳) هر مرتبه‌ی شدید نسبت به مافوقش محدود اما نسبت به مادونش، مطلق است.
- (۴) هر مرتبه‌ی ضعیف نسبت به مافوقش محدود اما نسبت به مادونش، مطلق است.

۵۴- کدام مورد از نظر حکمای مشاء در مورد تضاد صحیح است؟

- (۱) وقوع التضاد بین الجواهر
- (۲) اختلاف الأطراف فی الجنس
- (۳) امتناع الوقوع بین أزيد من طرفین
- (۴) امکان زیادة أطراف التضاد علی إثنين

- ۵۵- مهم‌ترین اشکال بر نظریه‌ی اصالت وجود چیست، پاسخ به آن کدام است؟
 (۱) عدم تمایز وجود واجب و ممکن، خلط مفهوم و مصداق
 (۲) تسلسل ناشی از موجودیت وجود، عینیت وجود و موجود
 (۳) امکان تردید در ماهیت شیء همراه با جزم به وجود آن، تغایر وجود و موجود
 (۴) اشتراک لفظی وجود و اشتراک معنوی ماهیت، محذور بی‌فایده بودن هلیات بسیط
- ۵۶- امکان در چه فرضی وصف ثابت برای ممکن در خارج خواهد بود؟
 (۱) به نحو قضیه‌ی موجبه‌ی محصله
 (۲) به نحو قضیه‌ی معدوله‌ی المحمول
 (۳) با تحویل قضیه‌ی سالبه‌ی محصله به موجبه‌ی معدوله
 (۴) به نحو قضیه‌ی سالبه‌ی محصله
- ۵۷- در قضیه‌ی «هر مجردی عقل و عاقل و معقول است»، منظور از «مجرد» چیست؟
 (۱) مجردی است که به نحو مطلق در نظر گرفته شده.
 (۲) مجردی است که وجود فی‌غیره دارد.
 (۳) مجردی است که وجود فی‌نفسه لغیره دارد.
 (۴) مجردی است که وجود فی‌نفسه لِنفسه دارد.
- ۵۸- «صرف‌الشیء» و «انسان واحد» به ترتیب کدام یک از اقسام واحد به شمار می‌روند؟
 (۱) واحد حقیقی و واحد بالخصوص
 (۲) واحد بالخصوص و واحد حقیقی
 (۳) واحد حقیقی و واحد حقیقی
 (۴) واحد بالخصوص و واحد بالخصوص
- ۵۹- عدم علت و عدم معلول چه نوع عدمی است؟
 (۱) مقید
 (۲) ذاتی
 (۳) مضاف
 (۴) عرضی
- ۶۰- ملاک «واجب‌الوجود بالذات»، کدام است؟
 (۱) هویتی جز وجود ندارد.
 (۲) حقیقتی جز عینیت ندارد.
 (۳) وجود مقتضای ذاتش است بدون نیاز به غیر.
 (۴) ذاتش عین وجود است بدون حیثیت تقییدیه.
- ۶۱- جهات ثلاث به چه قضایایی اختصاص دارند؟
 (۱) تمام قضایای برهانی.
 (۲) تمام قضایای هلیه‌ی بسیطه.
 (۳) قضایایی که محمول آنها وجود است.
 (۴) به ارتباط هر موضوع مفروض و هر محمول مفروض.
- ۶۲- کدام عبارت درباره‌ی «خارج محمول» صحیح است؟
 (۱) صفتی است خارج از ماهیت محمول.
 (۲) محمولی است خارج از ماهیت موضوع.
 (۳) محمولی عرضی است که انتزاع و حمل آن متوقف بر انضمام نیست.
 (۴) محمولی عرضی است که انتزاع و حمل آن متوقف بر انضمام است.
- ۶۳- در چه فرضی انفکاک صورت مادی از ماده محال است؟
 (۱) وقتی ماده به فعلیت کامل می‌رسد.
 (۲) وقتی صورت مادی در حال حرکت است.
 (۳) وقتی صورت به غایت خود می‌رسد.
 (۴) وقتی صورت به غایت و فعلیت می‌رسد.
- ۶۴- کدام یک از کیفیات در مادیات و مجردات مثالی یافت می‌شود؟
 (۱) کیف نفسانی
 (۲) کیف مختص به کم
 (۳) کیف استعدادی
 (۴) کیف نفسانی و کیف استعدادی
- ۶۵- نظر مرحوم علامه درباره‌ی «نسبت حکمیه به ماهی هی» کدام است؟
 (۱) حکم فعل نفس است و نه جزء قضیه.
 (۲) حکم هم فعل نفس است و هم جزء قضیه.
 (۳) نسبت حکمیه داخل در قضیه و جزء اصلی آن است.
 (۴) حکم و نسبت حکمیه جزء قضیه‌اند و قضیه سه جزء دارد.
- ۶۶- کدام عبارت از نتایج قول به اولویت است؟
 (۱) ابطال ضرورت علی
 (۲) اثبات بی‌نیازی از علت
 (۳) ابطال ضرورت توقف ماهیات ممکنه در وجود و عدم بر علت
 (۴) اثبات ضرورت توقف ماهیات ممکنه در وجود و عدم بر علت

- ۶۷- دیدگاه حکمت متعالیه دربارهٔ حدوث عالم ماده چیست؟
 (۱) عالم ماده فقط حدوث ذاتی دارد و منقطع الاول است.
 (۲) عالم ماده فقط حدوث زمانی دارد و غیر منقطع الاول است.
 (۳) عالم ماده هم حدوث ذاتی دارد و هم حدوث زمانی، ولی منقطع الاول است.
 (۴) عالم ماده هم حدوث ذاتی دارد و هم حدوث زمانی، ولی غیر منقطع الاول است.
- ۶۸- عبارت «مسبوقیه وجود المعمول بوجود علتّه التامة باعتبار نسبة السبق و اللحق بین الوجودین» به کدام مورد اشاره دارد؟
 (۱) حدوث بالحق (۲) حدوث ذاتی (۳) حدوث دهری (۴) حدوث زمانی
- ۶۹- «تفاق» یعنی:
 (۱) انتفای علت غایی (۲) انتفای علت فاعلی
 (۳) انتفای رابطه بین علت فاعلی و علت غایی (۴) انتفای رابطه بین علت فاعلی و علت مادی
- ۷۰- کدام عبارت در مورد صور نوعیه صحیح است؟
 (۱) صور نوعیه جوهراند، چون مقوم جوهر، جوهر است.
 (۲) صور نوعیه عرض اند، چون قوام اعراض به جوهر است.
 (۳) صور نوعیه عرض اند، چون در معرض تغییر و تحول اند.
 (۴) صور نوعیه جوهراند، چون فصول جواهر تحت مقوله جوهراند.
- ۷۱- تعریف احباط چیست و احباط از نظر خواجه طوسی امری صحیح است یا باطل؟
 (۱) احباط یعنی از بین رفتن ثواب عمل به سبب گناه متاخر و امری است صحیح.
 (۲) احباط یعنی از بین رفتن ثواب عمل به سبب گناه متاخر و امری است باطل.
 (۳) احباط یعنی از بین رفتن استحقاق عقاب به سبب ثواب متاخر و امری است صحیح.
 (۴) احباط یعنی از بین رفتن استحقاق عقاب به سبب ثواب متاخر و امری است باطل.
- ۷۲- مطابق نظر خواجه طوسی، علت مقدور واقع شدن مخلوقات برای خداوند چیست؟
 (۱) فاعل تام بودن خداوند (۲) واجب الوجود بودن خداوند
 (۳) ممکن الذات بودن مخلوقات (۴) حادث زمانی بودن مخلوقات
- ۷۳- از نظر خواجه طوسی وجود یافتن عالم بعد از آن که نبود (حدوث عالم) نشان دهنده کدام صفت خداوند است؟
 (۱) خالق بودن خداوند (۲) فاعل مختار بودن خداوند
 (۳) فاعل قادر بودن خداوند (۴) فاعل موجب بودن خداوند
- ۷۴- کدام عبارت در اختلاف نظر مسلمانان در وجوب بعثت صحیح است؟
 (۱) معتزله: بعثت واجب است زیرا تکالیف سمعی لطفاند و لطف واجب است.
 (۲) اشاعره: بعثت واجب است زیرا تکالیف سمعی لطفاند و لطف واجب است.
 (۳) معتزله: بعثت واجب نیست، زیرا اگر موافق عقل باشد بعثت است و اگر مخالف آن باشد باطل است.
 (۴) اشاعره: بعثت واجب نیست، زیرا اگر موافق عقل باشد بعثت است و اگر مخالف آن باشد باطل است.
- ۷۵- کدام عبارت دال بر عدم صلاحیت غیر از علی بن ابیطالب جهت مقام امامت است؟
 (۱) لا ینال عهدی الظالمین
 (۲) یا ایها الذین امنوا اتقوا الله و کونوا مع الصادقین
 (۳) لیس علی الذین آمنوا و عملوا الصالحات جناح فی ما طعموا
 (۴) قل تعالوا ندع ابنائنا و ابنائکم و نساننا و نسانکم و انفسنا و انفسکم
- ۷۶- کدام عبارت در مورد عصمت انبیاء صحیح است؟
 (۱) معتزله و اشاعره و حشویه: صغایر جایزاند، امامیه: عصمت از صغایر و کبایر
 (۲) امامیه و معتزله: عصمت از صغیره و کبیره واجب است، اشاعره و حشویه: صغایر جایزاند.
 (۳) معتزله و حشویه: صغایر و کبایر بجز کفر جایزاند، اشاعره و امامیه: عصمت از صغیره و کبیره واجب است.
 (۴) امامیه: عصمت از صغیره و کبیره واجب است، معتزله: فقط صغایر جایزاند، اشاعره و حشویه: صغیره و کبیره جایز است.

- ۷۷- خواجه طوسی در مورد دوام عقاب کافر و مرتکب گناه کبیره، چه نظری دارد؟
 (۱) عقاب هر دو را منقطع می‌داند.
 (۲) عقاب هر دو را دائمی می‌داند.
 (۳) انقطاع یا دوام عقاب آنها را بسته به خواست خدا می‌داند.
 (۴) عقاب کافر را دائمی و عقاب مرتکب کبیره را منقطع می‌داند.
- ۷۸- این عبارت خواجه نصیر به چه مطلبی اشاره دارد: «و الکریة و وجوب الخلاء و اختلاف المتفقات منوعة»؟
 (۱) بطلان تناسخ
 (۲) بطلان انحصار معاد به معاد جسمانی
 (۳) بطلان انحصار معاد به معاد روحانی
 (۴) بطلان ادله قدما بر امتناع آفرینش جهانی دیگر
- ۷۹- بیت «منه یصیر عالماً عقلیاً به یضاهی عالماً عینياً» در اوصاف کدام گروه است؟
 (۱) کسانی که معاد روحانی دارند.
 (۲) کسانی که معاد جسمانی و روحانی دارند.
 (۳) کسانی که وارد عالم مثال می‌شوند.
 (۴) کسانی که نفوس آنها به افلاک تعلق می‌گیرد.
- ۸۰- از نظر حاجی سبزواری اصحاب یمین کدام گروه‌اند؟
 (۱) کامل در حکمتین
 (۲) کامل در عمل دون علم
 (۳) متوسط در علم و عمل
 (۴) کامل در علم دون عمل
- ۸۱- در بیت «مشاهده من بعده کل البهاء بها یحیط من الله المنتهی» منظور از «کل البهاء» کدام است؟
 (۱) عقل فعال است.
 (۲) بحسب ظاهر صقع ربوبی است.
 (۳) بحسب ظاهر، عقول طولیه است.
 (۴) بحسب لفظ، ذات باری تعالی بحسب اسماء و صفات است
- ۸۲- کدام معنا از معانی ضلالت در مورد خدا صادق است؟
 (۱) اهلاک
 (۲) فعل ضلالت
 (۳) اشاره به خلاف حق
 (۴) مشبه ساختن حق به باطل
- ۸۳- ایجاد یک امر ممکن (از میان سایر ممکنات) در وقت و زمانی خاص، نشان دهنده کدام صفت خداوند است؟
 (۱) علم خداوند
 (۲) اراده خداوند
 (۳) فاعلیت خداوند
 (۴) حی بودن خداوند
- ۸۴- در مصرع «اذ للصیاصی اهله بالانفس» منظور از «صیاصی» کدام است؟
 (۱) ابدان
 (۲) افلاک
 (۳) اجسام
 (۴) عقول
- ۸۵- بیت «جنه عرضها الارض و السماء لواسع القلب و لاتصادماً» پاسخ به کدام شبهه است؟
 (۱) شبهه تناسخ
 (۲) شبهه تجسم اعمال در بهشت و جهنم
 (۳) شبهه طلب مکان برای بهشت و جهنم
 (۴) شبهه ضرورت وجود ابدان در بهشت و جهنم
- ۸۶- قضا در آیه شریفه: «فقضیهن سبع سماوات فی یومین» به چه معناست؟
 (۱) بیان
 (۲) خلق و اتمام
 (۳) حکم و ایجاب
 (۴) اعلام و اخبار
- ۸۷- خواجه در پاسخ به این اشکال چه می‌گوید: آیا علم خداوند به امور جزئی و متغیر، باعث تغییر در ذات او می‌شود؟
 (۱) علم خداوند فقط به امور غیر متغیر تعلق می‌گیرد.
 (۲) خداوند به اصل اشیا علم دارد نه به تغییرات آنها.
 (۳) تغییر در علم خداوند به تناسب تغییر در معلومات جایز است.
 (۴) تغییر در معلومات رخ می‌دهد و علم خداوند بدون تغییر است.
- ۸۸- شرط استحقاق ثواب چیست؟
 (۱) شاق بودن فعل مکلف به
 (۲) خالص بودن فعل مکلف به
 (۳) عمل عبادی بودن فعل مکلف به
 (۴) واجب یا مستحب بودن فعل مکلف به
- ۸۹- یکی از دلایل علم خدا نزد خواجه نصیر این است که «همه اشیا به او استناد دارند». این گزاره از طریق کدام قاعده عقلی بر علم خدا دلالت می‌کند؟
 (۱) مانع تعقل فقط ماده است.
 (۲) علم به علت مستلزم علم به معلول است.
 (۳) اتقان صنع بر علم صانع دلالت می‌کند.
 (۴) هر مجردی به خود و به غیر خود علم دارد.

۹۰- خواجه نصیر در اثبات واجب الوجود گوید: «الموجود إن كان واجباً و إلا استلزمه لاستحالة الدور و التسلسل» از نظر علامه حلی این دلیل چگونه استدلالی است؟

- (۱) لمی
(۲) اِنی
(۳) اِنی شبیه به لم
(۴) اِنی از طریق ملازمات عامه

منطق:

- ۹۱- آب و ابوت به تربیت چگونه هستند؟
(۱) مضاف حقیقی و مضاف حقیقی
(۲) مضاف مشهوری و مضاف حقیقی
(۳) مضاف حقیقی و مضاف مشهوری
(۴) مضاف مشهوری و مضاف مشهوری
- ۹۲- مقابل عرض و عرضی به ترتیب کدام است؟
(۱) جوهر - ذاتی
(۲) ذاتی - ذاتی
(۳) جوهر - جوهر
(۴) ذاتی - جوهر
- ۹۳- تعریف زیر از کدام قسم است؟
«الجوهر ماهیة اذا وجدت فی الخارج وجدت لا فی موضوع»
(۱) حد تام
(۲) رسم تام
(۳) حد ناقص
(۴) رسم ناقص
- ۹۴- نسبت «مشروطه عامه» به دو جهت «ضروریة مطلقه» و «عرفیة عامه» به ترتیب کدام است؟
(۱) هر دو اخص مطلق
(۲) هر دو اعم مطلق
(۳) اعم مطلق - اخص مطلق
(۴) اخص مطلق - اعم مطلق
- ۹۵- نسبت میان تباین کلی و تباین جزئی چیست؟
(۱) تباین کلی
(۲) تباین جزئی
(۳) عموم و خصوص مطلق
(۴) عموم و خصوص من وجه
- ۹۶- نسبت «رنگین» به «جسم» و «سفید» به ترتیب کدام است؟
(۱) فصل - جنس
(۲) جنس - فصل
(۳) جنس - عرض خاص
(۴) عرض خاص - جنس
- ۹۷- اگر «هر الف غیر ب است» صادق باشد، کدام قضیه کاذب است؟
(۱) هر غیر ب الف است.
(۲) هر غیر ب غیر الف است.
(۳) بعضی غیر ب الف نیست.
(۴) بعضی غیر ب غیر الف نیست.
- ۹۸- نقیض «عرفیة خاصه» برابر است با «منع خلو» میان (طرف موافق) و (طرف مخالف).
(۱) حینیة مطلقه، دائمه عامه
(۲) دائمه عامه، حینیة مطلقه
(۳) حینیة مطلقه، حینیة مطلقه
(۴) دائمه عامه، حینیة مطلقه
- ۹۹- وجود موضوع در کدام قاعده شرط است؟
(۱) تناقض
(۲) نقض المحمول
(۳) نقض الموضوع
(۴) نقض الطرفین
- ۱۰۰- ماده و جهت قضیه «انسان ممکن است که حیوان باشد» چیست؟
(۱) امکان - امکان
(۲) امکان - ضرورت
(۳) ضرورت - ضرورت
(۴) ضرورت - امکان
- ۱۰۱- کدام تقسیم برای «منفصله عنادیه» شرایط تقسیم را دارد؟
(۱) حقیقیه، مانعة الخلو بسیط، مانعة الجمع بسیط
(۲) حقیقیه، مانعة الخلو بسیط، مانعة الجمع مرکب
(۳) حقیقیه، مانعة الخلو مرکب، مانعة الجمع مرکب
(۴) حقیقیه، مانعة الخلو مرکب، مانعة الجمع بسیط
- ۱۰۲- اتفاقیة عامه و اتفاقیة، خاصه در کدام حالت، صدق و کذب متفاوتی دارند؟
(۱) مقدم کاذب و تالی صادق
(۲) مقدم و تالی هر دو صادق
(۳) مقدم صادق و تالی کاذب
(۴) مقدم و تالی هر دو کاذب

- ۱۰۳- نتایج قیاس شکل به دلیل فقط جزئیه است.
- (۱) دوم - شرط جزئیه بودن کبری و اعم بودن محمول در جزئیه
 (۲) سوم - شرط ایجاب صغری و احتمال اعم بودن محمول در موجه
 (۳) سوم - شرط جزئیه بودن یک مقدمه و اعم بودن محمول در جزئیه
 (۴) دوم - شرط اختلاف مقدمتین در کیف و تبعیت نتیجه از احسن مقدمتین
- ۱۰۴- قیاس شکل اول با دو مقدمه «ممکنه عامه» از دیدگاه ابن سینا و خواجه نصیر، به ترتیب، کدام حکم را دارد؟
- (۱) منتج - منتج (۲) عقیم - منتج (۳) منتج - عقیم (۴) عقیم - عقیم
- ۱۰۵- قیاسی که مقابل قوی ترین مقدمه قیاس دیگر را نتیجه دهد، در نسبت با آن قیاس چه نامیده می شود؟
- (۱) قیاس دور (۲) قیاس عکس (۳) قیاس معارضت (۴) قیاس مقاومت
- ۱۰۶- کدام یک معادل سایر موارد نیست؟
- (۱) ضروریات (۲) بدیهات اولیه (۳) اول الأوائل (۴) قضایا الواجب قبولها
- ۱۰۷- در گفتگوی زیر، کدام مغالطه صورت گرفته است؟
 علی: همه روستائیان با صفا و مهربان هستند.
 حسن: اصلاً این طور نیست؛ من به شخصه آدم‌های شهری با صفا و مهربان، بسیار دیده‌ام.
- (۱) اشتراک لفظ (۲) ایهام انعکاس
 (۳) مغالطه‌ای رخ نداده است. (۴) جمع چند مسئله در یک مسئله
- ۱۰۸- در استدلال زیر چه مغالطه‌ای صورت گرفته است؟
 «عدد کثیر است؛ کثیر آن است که حداقل سه باشد؛ بنابراین: دو عدد نیست»
- (۱) ممارات (۲) سوء اعتبار حمل (۳) ایهام انعکاس (۴) اشتراک لفظ
- ۱۰۹- فصل قریب، مقوم نوع و مقسّم نوع است.
- (۱) سافل - عالی (۲) عالی - عالی (۳) سافل - سافل (۴) عالی - سافل
- ۱۱۰- قضیه شرطیه متصله لزومیه مستلزم چه نوع قضیه شرطیه منفصله‌ای است؟
- (۱) مانعة الجمع از نقیض مقدم و عین تالی (۲) مانعة الخلو از نقیض مقدم و نقیض تالی
 (۳) مانعة الخلو از نقیض مقدم و عین تالی (۴) مانعة الجمع از نقیض مقدم و نقیض تالی

